

Sygn. akt II CKN 887/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 9 lipca 1998 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - G. Bieniek
Sędziowie: SN - A. Górski (spraw.)
 SA - I. Koper

Protokolant: P.Malczewski

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 1998 roku
na rozprawie sprawy z wniosku Marzeny K.
z udziałem Cezarego K.
o zezwolenie na wydanie paszportu
na skutek kasacji uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w S.
z dnia 7 lipca 1997 roku,

p o s t a n a w i a:

oddalić kasację.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni Marzena K. wносиła o wyrażenie przez Sąd potrzebnej do starań o wydanie paszportu małoletniemu Wojciechowi K., czemu sprzeciwia się jego ojciec uczestnik Cezary K.

Postanowieniem z dnia 27 marca 1997 r. Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek Apelacja uczestnika postępowania od tego rozstrzygnięcia została oddalona postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w S. z dnia 7 lipca 1997 r.

W kasacji od tego orzeczenia wniesionej przez pełnomocnika uczestnika postępowania powołano się na naruszenie prawa materialnego przez błędną interpretację art. 97 § 2 k.r.i o., oraz naruszenie art. 382 kpc przez brak analizy dowodów zgromadzonych w załączonych do niniejszej sprawy aktach sprawy rozwodowej i o zaprzeczenie ojcostwa. Z tych przyczyn skarżący wnosi o uchylenie postanowień sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew zarzutowi kasacji w sprawie nie doszło do naruszenia art. 97 § 2 k.r.i o. przez taką interpretację tego przepisu, jakiej dokonał Sąd II-giej instancji. Zgodnie z jego treścią o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie; w braku porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy. Nie ulega wątpliwości, że kwestia ewentualnego wyjazdu za granicę, nawet jeśli jest to planowany pobyt krótkotrwały, należy do istotnych spraw dziecka. Przy braku możliwości porozumienia się rodziców co do tej kwestii - jak to ma miejsce w niniejszej sprawie - Sąd opiekuńczy zobowiązany był do podjęcia decyzji stanowczej aczkolwiek, nie ulega wątpliwości, że najlepsze są tu decyzje uzyskane w drodze mediacji sądu między rodzicami - jak to się podnosi w kasacji. Merytorycznie zaś decyzja pozytywna w tej kwestii Sądu I-szej instancji została przez Sąd II-giej instancji słusznie

zaakceptowana. Przede wszystkim należy zgodzić się z tym Sądem, że w obecnym stanie rzeczy nie do przyjęcia jest propozycja uczestnika, iż to on pozostanie z dzieckiem w czasie, kiedy wnioskodawczyni wyjedzie za granicę. Pomiędzy ojcem a dzieckiem na skutek rzadkości dotychczasowych kontaktów nie zdążyły się wytworzyć na tyle bliskie więzi psychiczne, ażeby dziecko nie doznało stresu spowodowanego nieobecnością matki. Dlatego też ze względu na dobro dziecka taki wariant rozwiązania kwestii wyjazdu zagranicznego został przez Sąd trafnie odrzucony. Póki co dziecko nie powinno pozostawać dłużej bez obecności matki.

Z kolei skarżący nie wykazał istnienia poważnych przeciwwskazań dla wyjazdu matki razem z synem. Przekonują bowiem argumenty Sądu II-giej instancji, że z uwagi na wykształcenie matki, jej zawód i stan zdrowia należy wykluczyć przy rozsądnym stawianiu sprawy aby wnioskodawczyni planowała zbyt długi pobyt za granicą, czy wręcz wyjazd na stałe, co sugeruje skarżący. Wszelkie racjonalne przesłanki przeczą możliwości podjęcia przez nią takiej decyzji. Również stan zdrowia dziecka cierpiącego na alergię nie stanowi przeszkody w takiej podróży, a przynajmniej uczestnik nie wykazał żeby łączyło się to ze szczególniejszym zagrożeniem dla dziecka.

W rezultacie zatem powołana w kasacji podstawa w postaci naruszenia treści art. 47 § 2 k.r.i o. okazała się nieusprawiedliwiona.

Tym bardziej bezpodstawny jest zarzut naruszenia art. 382 kpc na którym opiera się druga podstawa kasacji z art. 393¹ kpc. Skarżący ma pretensję do Sądu II-giej instancji, że ten nie wykorzystał należycie dowodów dołączonych akt spraw rozwodowych i o zaprzeczenie ojcostwa i nie wyjaśnił bliżej prawdziwych przyczyn, które zdecydowały o tym, że kontakty ojca z dzieckiem były dotychczas tak sporadyczne. Otóż wyjaśnienie tej kwestii w niniejszej sprawie było zbędne. Mogło by ono być uzasadnione gdyby w sprawie chodziło o ewentualne uregulowanie sposobu wykonywania przez rodziców władzy

rodzicielskiej, zwłaszcza przez jej ograniczenie. Nie ma zaś znaczenia w sprawie rozstrzygnięcie jednostkowej kwestii, czy dziecko może wyjechać z matką za granicę do jej znajomych czy też nie.

Dlatego też powołana w kasacji podstawa naruszenia prawa procesowego była chybiona.

Skoro obie podstawy kasacji okazały się być nieusprawiedliwionymi, należało ją na mocy art. 393¹² kpc oddalić.

db